

[Veistrup.]

Draabe i Havet; det vil ikke være saa forfærdelig mange, der kan komme i Arbejde i Tobaksfaget i Kraft af disse Foranstaltninger. Det kan maaske være rigtigt; men ingen kan være blind for, hvilken Betydning det har for den enkelte, der nu kommer i Virksomhed, og jeg synes, man har Pligt til at se herpaa, selv om det kun er faa, der kan sættes i Arbejde; thi ingen kan være blind for den Ulykke, det er at være underkastet Arbejdsløshedens Svøbe. Selv om det kun var ganske enkelte, der kom i Arbejde, skal man ikke lade det erhvervspolitiske ved Sagen ude af Betragtning.

Hvad det skattepolitiske angaar, har vi indenfor vort Parti været tilfredse med Cigarettskattens Forhøjelse med den Mulighed for Øje og det Løfte, som er givet af den højtærede Finansminister, at den vil virke hen til en betydelig Nedsættelse af Stempelskatterne eller Omsætningsskatterne — man maa vel helst bruge dette Udtryk, fordi det ikke saa meget er en Nedsættelse af Stempelskatten som saadan, der tilsigtes, men, saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, er ganske bestemte Omsætninger, man har ønsket at lette. Jeg vilde have anset det for bedre, hvis det havde været en almindelig Nedsættelse af Stempelskatten. Jeg tror nemlig, at her er undtaget en hel Del Papirer, som i højeste Grad kan trænge til Lettelse. Jeg tænker særlig paa dem, der skal laane. Jeg har ikke een, men mange Gange givet Udtryk for, at det forekommer mig ganske urimeligt og en af de værste Former for Beskatning, at hver Gang en Mand skal laane Penge, maa han betale Stempelafgift for at faa Pengene; det er aldrig den, som laaner Pengene ud, der skal betale Stemplet; den, der laaner Pengene, skal betale det. Derfor kunde jeg have ønsket, at man ogsaa havde taget disse Stempelgebyrer med og ikke indskrænket det Forslag, vi venter fra den højtærede Minister, til det, som Ministeren har meddelt os. Disse Stempelskatter er i Virkeligheden Skat modsat Princippet: Skat efter Evne. Derfor har vi med Tilfredshed set eller venter at se en Nedsættelse i Stempelskatten.

Ellers maa jeg sige, at dette Forslag jo ikke er lutter Solskin; der er ogsaa Skyer paa Tobaksbeskatningens Himmel. Det er ikke alene en Skat paa Cigaretter, der er foreslaaet, men den højtærede Minister har medtaget de smaa Cigarer, som man benævner Cerutter, og Shagtobak. Jeg begriber ikke, hvorfor man har gjort noget

saadant. Jeg synes ikke, at der foreligger nogen Nødvendighed for at medtage disse to Sorter Tobak, der i al Almindelighed maa betegnes som den almindelige Mands Luksus, de er gaaet ind i den almindelige Mands Forbrug. Og man kan jo ikke overfor dette Forbrug anvende Betegnelsen „sundhedsfarlig“, saaledes som man maaske i nogen Grad kan gøre det overfor Cigarettrygningen, særlig fordi der desværre er en hel Mængde Børn og helt unge Mennesker, som i meget stor Udstrækning er gaaet ind i dette Forbrug. Jeg tror ikke, man kan være i Tvivl om, at den megen Cigarettrykning, som vi i de sidste Aar har været Vidne til rundt omkring i Landet, virker i høj Grad skadeligt paa disse unge Mennesker, og adskillige anser den overordentlige Udvikling af Cigarettrygningen, der har fundet Sted, for en Landeplage. Anderledes forholder det sig i al Almindelighed med Shagpiben. Jeg ved ikke, om det er den tidligere Folketingsmand Professor Birck, som i den Henseende har dannet Skole; naar man tidligere i et illustreret Blad saa en Tegning af en Mand med en Kridtpibe i Munden, sagde man altid, at det var Professor Birck. Shagpiben har imidlertid udviklet sig til at blive, om jeg saa maa sige, Allemandseje, og det er kun glædeligt, for saa vidt som Indførelsen af den lille Pibe i store Kredse her i Landet er en meget demokratisk Form for Tobaksrykning. Naar vi indenfor vort Parti har drøftet Spørgsmaalet om Tobaksbeskatning, har vi altid været inde paa, at man saa vidt muligt maatte søge at komme bort fra den Beskatning af Cerutter og Shagtobak, som den højtærede Finansminister her har foreslaaet. Vi har hele Tiden ment, at det var urimeligt at beskatte dette Forbrug.

Naar jeg skal karakterisere det foreliggende Lovforslag, vil jeg sige, at det er et Forslag paa godt og ondt. Det gælder da om at afveje Goder og Ofre mod hinanden og spørge sig selv: Hvad opnaar man af Goder, hvis man gennemfører Lovforslaget, og hvad skal man ofre for at faa det gennemført? Først og fremmest opnaar man ved at forhøje Cigaretbeskatningen en klækkelig Nedsættelse af Stempelskatterne, og som jeg udtalte for lidt siden, har vort Parti ikke een, men mange Gange slaaet til Lyd for, at disse Skatter maatte nedsættes; jeg vil gerne tilføje, at jeg for mit Vedkommende, som jeg ogsaa nævnte før, kunde ønske, at Stempelskatterne blev nedsat i betydelig større Udstrækning. Forhaabentlig vil det dernæst udvikle sig saadan, at den foreslaaede Ordning vil medføre, at Tobaks-